

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] indtræffer, er han ikke dækket af den danske Lovgivning, men derimod af det Lands Lovgivning, under hvis Flag det paagældende Skib sejler. Da vore Søfolk ikke altid selv har kunnet være Herre over, i hvilke Skibe de ønskede at sejle, synes det at være stemmende med Billighed, at vi nu fra dansk Side søger at skadesløsholde dem for, at den Erstatning, de eventuelt opnaar fra det paagældende fremmede Lands Side, er mindre end den Erstatning, de vilde have opnaaet under de danske Regler.

I Lovforslagets § 1 er opstillet de nærmere Betingelser for, at en dansk søfarende, der uden for Landet har virket i De Forenede Nationers Interesse, skal kunne opnaa fri Hjemrejse med Underhold til sit Hjem her i Riget for Statskassens Regning. Der er foreslaaet fastsat det Vilkaar, at han i mindst 6 Maaneder skal have gjort Tjeneste i dansk eller udenlandsk Skib eller paa anden Maade have været til Disposition for Krigsformaal i De Forenede Nationers Interesse. Ministeriet er dog ganske paa det rene med, at der foreligger Tilfælde, hvor denne Betingelse ikke er opfyldt, men hvor det alligevel maa anses for naturligt, at den paagældende Sømand faar fri Hjemrejse, f. Eks. i Tilfælde, hvor en Sømand, inden han endnu har været til Tjeneste i De Forenede Nationers Interesse i 6 Maaneder, bliver ramt af en Krigsulykke eller en Sygdom, der medfører, at han i Resten af Perioden er ude af Stand til at præstere nogen Indsats. Saadanne Tilfælde er foreslaaet henlagt til nærmere Prøvelse i Ministeriet, idet der i § 7, sidste Stykke, er indsat en Bestemmelse om, at Ministeren, naar Omstændighederne taler derfor, kan tilstaa fri Hjemrejse og Ferie, selv om Betingelserne efter § 1 ikke foreligger.

Lige saa naturligt som det maa synes at være at skaffe den Sømand, der har ydet en Krigsindsats for De Forenede Nationers Sag, gratis Hjemrejse og Ferie, ligesaa naturligt maa det være at udelukke den, der frivilligt har virket for Fjendens Interesser, fra et saadant Gode, eller den, der uden skellig Grund har vægret sig ved at tage Hyre paa Skib, der har sejlet for den allierede Sag. Bestemmelser herom er derfor medtaget i § 1, sidste Stykke.

Efter Lovforslagets § 4 er Betingelserne for at opnaa Ferie de samme som for at faa fri Hjemrejse. Med Hensyn til Feriens Længde er det foreslaaet at yde en Ferie, der er dobbelt saa lang som den, en Sømand efter den gældende Ferielovgivning ellers

vilde have Krav paa, nemlig to Dage for hver Maaned, han har gjort Tjeneste om Bord i dansk eller udenlandsk Skib eller paa anden Maade været til Disposition for Krigsformaal. Feriens Maksimum er dog foreslaaet fastsat til tre Maaneder.

I Forbindelse hermed vil jeg gerne nævne, at man under Lovforslagets Udarbejdelse har drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Lighed med de Bestemmelser, der er optaget i en tilsvarende belgisk Lov, hvoraf en Oversættelse til Dansk findes optrykt som Bilag 2 til Lovforslaget, burde optages Bestemmelser om Arbejdsløshedsgodtgørelse eller Ventepenge for det Tilfælde, at en Sømand efter Udløbet af Ferien ikke kan opnaa Ansættelse. Resultatet af de foretagne Undersøgelser viste imidlertid, at der næppe kunde siges at være tilstrækkelig Anledning hertil under Forudsætning af, at der træffes en Ordning, hvorefter der i paakommende Tilfælde ydes hjemkomne søfarende, der ikke maatte være nydende Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse, en rimelig økonomisk Støtte, samt hvorefter Medlemsskab i statsanerkendt Arbejdsløshedskasse oprettholdes uanset eventuelle Kontingentrestancer som Følge af Fraværet fra Landet. Under Forhandlingerne om Spørgsmaalet er der fra Finansministeriets og Arbejdsministeriets Side givet Tilsagn om Medvirken ved Gennemførelsen af en saadan Ordning. Naar der i den nævnte belgiske Lov er medtaget Regler om Arbejdsløshedsgodtgørelse, skyldes dette formentlig, at der ikke i Belgien findes nogen Arbejdsløshedsforsikringsordning.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets enkelte Bestemmelser og til de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget, skal jeg oplyse, at der allerede er hjemkommet en hel Del danske søfarende fra England. For at disse Søfolk ikke skulde staa ganske uden Midler straks ved Hjemkomsten, har Handelsministeriet efter Aftale med Finansministeriet og i Forventning om dette Lovforslags Gennemførelse etableret en Forskudsordning, hvorefter den enkelte Sømand straks efter Ankomsten her til Landet kan faa udbetalt et Forskud, der sætter ham i Stand til fra Amkomsthavnen at rejse til sit Hjem, og som i øvrigt svarer til ca. en Trediedel af det Beløb, han vil have Krav paa i Feriegodtgørelse, naar denne Lov bliver gennemført. De søfaren- des Organisationer bistaar ved Gennemførelsen af denne Forskudsordning derved, at de gennemgaar den Dokumentation, Sø-